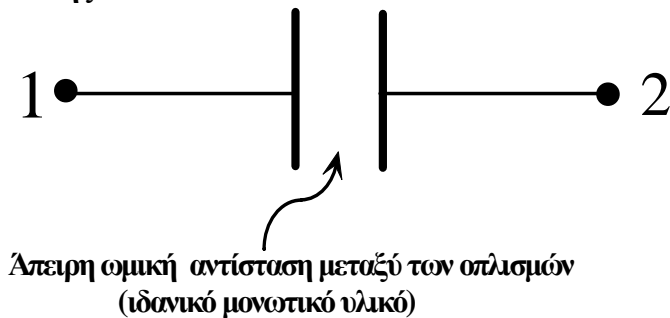

ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΑΣΕΩΣ - ΡΕΥΜΑΤΟΣ ΣΕ ΠΥΚΝΩΤΗ ΚΑΙ ΠΗΝΙΟ

Θεωρούμε αρχικά, έναν ιδανικό πυκνωτή

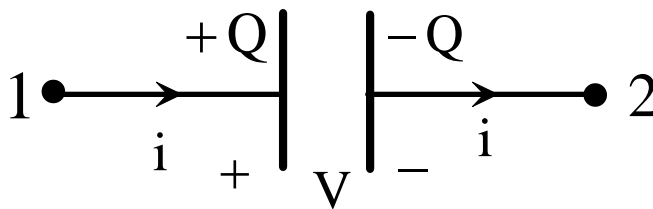
Ιδανικός πυκνωτής

Από μια πρώτη άποψη φαίνεται ότι ΔΕΝ μπορεί να περάσει ηλεκτρικό ρεύμα από τον ακροδέκτη 1 στον ακροδέκτη 2 του πυκνωτή

Ας θυμηθούμε τον ορισμό της χωρητικότητας C του πυκνωτή

$$C = \frac{Q}{V} \quad \eta \quad Q = CV$$

όπου V η διαφορά δυναμικού μεταξύ των οπλισμών και Q το φορτίο σε κάθε οπλισμό (θετικό στον ένα, αρνητικό στον άλλο)

Παρατηρούμε αμέσως ότι:

- Αν μεταβληθεί η διαφορά δυναμικού V μεταξύ των οπλισμών τότε θα μεταβληθεί και η τιμή του φορτίου Q σε κάθε οπλισμό, δηλαδή θα μετακινηθούν φορτία προς ή από τους οπλισμούς.

Άρα θα έχουμε: Χρονική μεταβολή (κίνηση) φορτίου $\rightarrow$ Ηλεκτρικό ρεύμα

$$i = \frac{dQ}{dt} = C \frac{dV}{dt}$$

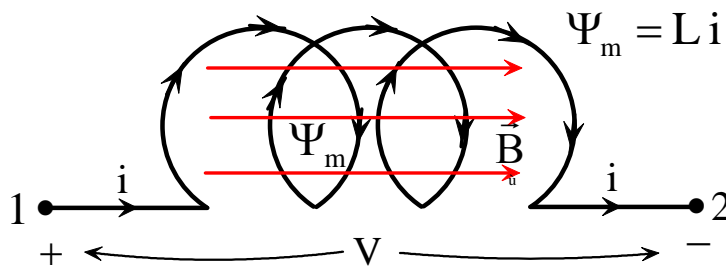
Ένας πυκνωτής «διαρρέεται» από ρεύμα MONON όταν μεταβάλλεται η τάση στα άκρα του. Το ρεύμα i προφανώς δεν διέρχεται από το μονωτικό υλικό μεταξύ των οπλισμών, αλλά φαίνεται σαν να «περνάει» από τον ένα οπλισμό στον άλλον λόγω της μεταβολής των φορτίων $+Q$ και $-Q$ στους οπλισμούς.

Θεωρούμε τώρα ένα ιδανικό πηνίο

Από μια πρώτη άποψη φαίνεται ότι ΔΕΝ μπορεί να αναπτυχθεί ηλεκτρική τάση μεταξύ των ακροδεκτών 1 και 2 του πηνίου επειδή οι ακροδέκτες είναι βραχυκυκλωμένοι.

Όταν τα πηνίο διαρρέεται από ρεύμα i τότε αναπτύσσεται μαγνητικό πεδίο με μαγνητική επαγωγή B εσωτερικό του.

Η μαγνητική επαγωγή δημιουργεί μια μαγνητική ροή Ψ_m δια μέσου των σπειρών του πηνίου. Αναφέρουμε χωρίς περαιτέρω εξήγηση τη σχέση μεταξύ ροής Ψ_m και ρεύματος i

$$\Psi_m = L i$$

όπου L ο συντελεστής αυτεπαγωγής του πηνίου

Ο νόμος της επαγωγής (Faraday) μας λέει ότι αν η μαγνητική ροή Ψ_m , άρα και το ρεύμα i , μεταβάλλονται χρονικά θα αναπτυχθεί μια ΗΕΔ e_{12} στα άκρα του πηνίου

$$e_{12} = - \frac{d \Psi_m}{d t} = - L \frac{d i}{d t}$$

επειδή η e_{12} είναι μία ΗΕΔ αυτό σημαίνει ότι αν $\frac{d i}{d t} > 0$ τότε $e_{12} < 0$ άρα το δυναμικό του

ακροδέκτη 1 θα είναι υψηλότερο από το δυναμικό του ακροδέκτη 2 δηλαδή :

$$V_{12} = V = - e_{12} > 0$$

Άρα θα έχουμε: Χρονική μεταβολή του ρεύματος του πηνίου $\rightarrow$ ανάπτυξη τάσης στα άκρα του

$$V = L \frac{d i}{d t}$$

Ένα πηνίο αναπτύσσει τάση στα άκρα του ΜΟΝΟΝ όταν μεταβάλλεται το ρεύμα που το διαρρέει.